

ת"פ 11199/09/21 - מדינת ישראל נגד חסן מופלח

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11199-09-21 מדינת ישראל נ' מופלח(עציר)

לפני כבוד השופטת מעין בן ארי

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ענבר גולדשטוף

נגד

הנאשם

חסן מופלח (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

גזר דין

כללי

הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973.

בהתאם לעובדות, בתאריך 24/8/21, החזיק הנאשם בדירה שבחזקתו, עבור אחר, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 2,605.9 גרם נטו וסם מסוכן מסוג MDMA במשקל 304.91 גרם נטו.

עוד החזיק הנאשם ברכבו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 33.3 גרם נטו וכן 12 יחידות של סם מסוכן מסוג קטמין וסם מסוכן מסוג MDMA במשקל 8.7 גרם נטו.

בהתאם להסכמות בין הצדדים, לאחר שכתב האישום תוקן והנאשם הורשע, טענו הצדדים באופן חופשי לענישה.

ראיות לעונש

עמוד 1

מטעם ההגנה הוגשו המסמכים כדלקמן:

אישור רפואי בעניינו של הנאשם, מצביע על בעיות אורתופדיות ורפואיות מהן סובל (נ/א1).

מסמכים הנוגעים לשלושת ילדיו הקטינים של הנאשם, מטעם מסגרות החינוך, המעלים כי מעצרו של הנאשם והיעדרותו מבית המשפחה משפיעים לרעה על הקטינים ועל מצבם הרגשי.

כך, בעניינו של הקטין ת.מ (נ/ב1) דווח כי הוא משתף בקשייו הנובעים מחסרונם של אביו, והצוות החינוכי הבחין לנסיגה במצבו הרגשי של הקטין ובפגיעה במוטיבציה הלימודית;

בעניינו של הקטין ק.מ (נ ג דווחה יועצת בית הספר כי האב משמש דמות משמעותית עבור הקטין, הוא נוטל חלק פעיל בכל הנוגע לחיי השגרה של הקטין, סיוע בלימודים, הסעה לחוגים, לטיפולים וכו'. הקטין משתף בתחושות געגוע ובדידות עקב היעדרות האב ומהדווח עולה כי הקטין מגיע לבית הספר עצוב, טרוד וחרד.

בעניינה של הקטינה נ.מ (נ/ד1) דווח כי הקטינה משתפת בתחושות געגוע לאביה, מזכירה את חסרונם ובית הספר נותן מענה לצרכיה הרגשיים.

עיקרי טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה פרטה את נסיבות המקרה תוך שהדגישה את סוגי הסם שהחזיק הנאשם בביתו, עבור אחר, ומשקלם הרב; וכן את סוג הסמים שהחזיק ברכבו ומשקלם, שלטענתה משקפים את מעורבותו של הנאשם בעולם הסמים ומלמדים על כי הנאשם נוטל חלק משמעותי בשרשרת הפצת הסם. ב"כ המאשימה טענה כי עצם החזקת סמים בכמות גדולה ומסוגים שונים ברכבו של הנאשם מלמדת כי הוא לא שימש אך כמחסנאי עבור אדם אחר, אלא על מעורבותו הישירה בשרשרת ההפצה.

נטען כי גם לאחר תיקון כתב האישום, והעובדה כי הסם בביתו של הנאשם הוחזק עבור אדם אחר, הרי שנתון זה מלמד על מידת האמון שנותן בו אותו אחר ועל עומק מעורבותו בעולם הסמים.

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו עקב מעשי הנאשם, שעניינם הגנה על שלום הציבור, בריאותו ובטחונו מפני נגע הסמים אשר מזיק לחברה כולה, הדגישה כי מדובר בהחזקת סמים קשים בהיקף נרחב כאשר סם הקוקאין כונה לא אחת כ"סם המוות" ומדובר בהחזקה של סמים הרסניים אשר פוטנציאל הנזק שלהם לציבור הינו רב ולפיכך עוצמת הפגיעה היא משמעותית.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה אשר לטעמה משקפת את מדיניות הענישה הנוהגת.

על בסיס האמור, נטען כי יש לקבוע מתחם ענישה אשר נע בין 5 ל- 8 שנות מאסר, לצד מע"ת וקנס כספי.

באשר לעונש המתאים, הפנתה ב"כ המאשימה לעבר פלילי רלוונטי (שהתיישן) של הנאשם בעבירות סמים ולצד זאת, ניתן משקל להודאתו של הנאשם והחיסכון בזמן השיפוט. על יסוד אלה עתרה להטיל עונש המצוי באמצע מתחם הענישה שייקבע.

ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו של הנאשם במעשים, זאת בשלב מקדמי של ההליך הפלילי, מבלי שהובטחה לו כל הקלה עונשית.

בעיקר, הדגיש את התיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום באופן בו מיוחסת לנאשם החזקת מרבית הסמים עבור אדם אחר. להשקפתו של ב"כ הנאשם, לעובדה זו נודעת חשיבות משמעותית, ויש להביאה בחשבון בקביעת מתחם הענישה.

עוד בעניין המתחם, התייחס לפסיקה שהוגשה ע"י ב"כ המאשימה וטען כי מדובר בנסיבות חמורות יותר לרבות בשל כמויות גדולות יותר של סמים, והגיש אסופת פסיקה רחבה אותה מצא כבעלת רלוונטיות לענייננו.

על יסוד אלה, עתר לקביעת מתחם ענישה שמתחיל ב- 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשם התייחס בהרחבה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו כמכור לסמים ועבירות הסמים שביצע על רקע התמכרותו בשנים אלה. עם זאת, הדגיש כי מדובר בעבר פלילי ישן מאוד, הרשעות שהתיישנו, כאשר ההרשעה האחרונה משנת 2008. מאז, הנאשם שיקם את חייו בסיוע רעייתי, נולדו לו שלושה ילדים והוא עובד בעבודה פשוטה ומנהל חיים נורמטיביים ושומרי חוק. לטענת ב"כ הנאשם יש לזקוף לזכותו של הנאשם את חלוף הזמן מאז הרשעות אלה, שכאמור התיישנו, ואת העובדה שבמשך שנים ארוכות נמנע מביצוע עבירות, עד שאירע משבר משפחתי מצער שהביא אותו לשימוש חוזר בסמים ועל רקע זה ביצע את העבירה בגינה נותן כעת את הדין.

הנאשם נוטל אחריו מלאה למעשיו וכאמור הודה במיוחס לו בשלב מוקדם של ההליך, הוא מבין שצריך לשלם את חובו לחברה ומגלה מודעות למחירים שמשלם בגין מעשיו. ב"כ הנאשם עמד על השפעת המעצר והמאסר הצפוי על הנאשם בהיבט הרפואי והן על משפחתו, היינו רעייתו וילדיו, ובהקשר זה הפנה למסמכים המלמדים על נסיגה במצבם הרגשי של הקטינים בעקבות מעצרו.

אשר לסיכויי שיקומו של הנאשם, נטען כי הנאשם מגלה מוטיבציה להשתקם בין כתלי הכלא, הוא מעוניין להשתלב בטיפול ייעודי להתמכרויות במסגרת שב"ס ולשוב לחיק משפחתו כשהוא משוקם.

בנסיבות אלה, עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם ענישה שהיא בתחתית מתחם הענישה שכאמור צריך להיות נמוך יותר בשל תיקון כתב האישום באופן בו מרבית הסם שייך לאחר.

הנאשם בדברו האחרון פירט אודות התמכרותו ארוכת השנים וכיצד הצליח להשתקם במכון גמילה, בסיוע רעייתי ותמיכתה. הביע צער וחרטה על מעשיו, ציין כי רוצה לתקן את מעשיו, להשתלב בטיפול ייעודי במסגרת המאסר ולחזור לחיק משפחתו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין תשל"ז-1977, יש לקבוע ראשית את מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם, בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, לנסיבות האירוע ולמדיניות הענישה הנוהגת, כאשר התייחסות הצדדים הייתה מטבע

הדברים לאירוע אחד.

כאשר מדובר בעבירות סמים, מדיניות הענישה ומידת הפגיעה בערך החברתי נגזרות מהשלכותיו ההרסניות של נגע הסמים על החברה בכללותה, הנזקים הישירים והעקיפים הכרוכים בו והצורך להילחם בו באמצעות ענישה מוחשית. כך למשל, בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22/6/2010) נפסק:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעברייני על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

(וראו גם ע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (6/9/2012); ע"פ 1932/15 בן סעדון נ' מדינת ישראל (17/4/2016)).

הערכים החברתיים בסוג זה של עבירות הם הצורך להגן על שלום הציבור, ביטחון ובריאותו מפני הפגיעה והנזקים הרסניים שכרוכים בשימוש באותם סמים. כמו כן, ההגנה על הסדר הציבורי ובטחון הציבור מפני עבריינות עקיפה, הנגרמת הן מצד העוסקים בסחר והן מצד לקוחותיהם, ופוגעת במרקם החברתי כולו (ראו ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ (15/2/2016)).

באשר לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים - ברי כי בהקשר זה נודעת חשיבות לסוג הסם ולכמותו. בענייננו, מדובר בהחזקת סמים מסוגים שונים, שאינם נחשבים קלים, ובהיקף החזקה נרחב ועוצמת הפגיעה בנסיבות אלה היא משמעותית. יחד עם זאת, בנוגע לעוצמת הפגיעה, יש להביא בחשבון כי כמות גדולה מהסם שמיוחס לנאשם בכתב האישום, אשר נתפס בביתו, הוחזק עבור אחר.

נסיבות ביצוע העבירה -

הנאשם החזיק בביתו כמות גדולה ביותר של קוקאין, מעל ל- 2.5 ק"ג, וכן מעל 300 גרם MDMA, עבור אחר; וכן החזיק ברכבו כמות נוספת של סמים מסוג קוקאין, קטמין ו-MDMA, שאינה לצריכה עצמית.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה - הסמים נתפסו בביתו של הנאשם, וברכבו. בדרך זו, נמנעה אמנם הפצתם של הסמים למשתמשי הקצה, אולם הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם מהפצת הסם הוא משמעותי וחולש מעבר לנזקים הישירים של השימוש בסם, שכן פוגע כאמור בחברה כולה הסובלת מעבריינות הסמים ומהעבריינות הנלוות לה.

העובדה כי החזקת הסמים, בחלקה הארי, נועדה עבור אחר, בעלת חשיבות בעת קביעת המתחם ומשליכה במידה מסוימת על חלקו של הנאשם בשרשרת הפצת הסם ועל מידת אשמו. ברי, כי העובדה המוסכמת לפיה ביחס לחלק גדול מהסם שימש הנאשם כ"מחסנאי" משליכה על היבטי חומרה מופחתים במידת מה, וראויה להשתקף במתחם שייקבע, זאת לצד העובדה כי מעשי הנאשם כללו גם החזקת סמים מסוגים שונים ברכבו, על כל המשתמע מכך.

מדיניות הענישה הנוהגת-

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי הענישה בעבירות סמים מגוונת, ונעוצה מטבע הדברים, בקשת שיקולים רלוונטיים, בהם סוג הסם ומשקלו, כמו גם נסיבות ההחזקה.

בע"פ 4313/20 ערן בר נ' מדינת ישראל (12/11/2020) המערער הורשע בסיוע להחזקת סם מסוכן כך שהחזיק ברכב שבו נהג סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 995.9 גרם. ב"כ הצדדים הגיעו להסדר סגור לעונש של 50 חודשי מאסר, מהם 44 חודשי מאסר בגין מעשיו בתיק זה והפעלת תנאי בן 12 חודשים בחופף ובמצטבר. בית המשפט המחוזי לא קיבל את ההסדר העונשי, לנוכח החומרה היתרה שמצא בנסיבות ביצוע העבירה ובייחוד בכל הנוגע לסוג הסם והכמות שהוחזקה. בהתחשב באמור, קבע מתחם הנע בין 5 ועד 8 שנות מאסר והטיל על המערער 5 שנות מאסר בפועל וכן הפעלת התנאי באופן מצטבר וזאת מבלי למצות עמו את הדין לנוכח הסדר הטיעון. בית המשפט העליון קיבל את הערעור מטעמים הקשורים לאינטרס הציבורי שבשמירה על מוסד הסדרי הטיעון ונתן תוקף להסכמות הצדדים שלעיל.

ע"פ 1277/17 מדינת ישראל נ' בלומנטל (21/5/2017) המשיב הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, הכנת סם מסוכן והחזקת כלים המשמשים להכנת סם, בכך שהחזיק בדירתו עיסה המכילה סם מסוג קוקאין בתוך סיר וכן החזיק סם מסוג קוקאין, במצב נוזלי, במשקל של 1,800 גרם נטו. עוד נמצאו חומרים כימיים ששימשו להכנת הסם. בהתחשב בסוג הסם והכמות שהוחזקה וכן טיב העבירות, קבע בית המשפט המחוזי מתחם ענישה הנע בין 4 ועד 6 שנות מאסר והטיל על המשיב מאסר למשך 4 שנים לצד ענישה נלווית, לרבות קנס בסך 10,000 ₪ וכן הופעל תנאי בן 12 חודשים, חציו בחופף וחציו במצטבר. בערעור, בית המשפט העליון סבר כי כלפי המשיב ננקטה ענישה מקלה אך החליט שלא להחמיר בעונשו מפאת טעמים הנוגעים להליך הגישור שנערך בערכאה הדיונית. עם זאת, הערעור התקבל בחלקו באופן שהמאסרים המותנים הופעלו באופן מלא ומצטבר, כך שסך תקופת המאסר נקבעה על 5 שנים ו- 3 חודשים.

בע"פ 1932/15 בן סעדון נ' מדינת ישראל (17/4/2016) המערער החזיק סמים מסוכנים, מסוגים שונים, שלא לצריכה עצמית: 446 כדורי אקסטזי, 406.71 גרם חשיש וכמות נוספת שאיננה ידועה, 26.4 גרם קוקאין וכמות נוספת שאיננה ידועה וכן החזיק שני משקלים אלקטרוניים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 18 ועד 60 חודשי מאסר והשית על המערער 42 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, לרבות קנס בסך 15,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעור ובהכרעתו נימק "רמת הענישה שנקבעה בפסקי הדין... כשמדובר בהחזקת סמים מסוכנים, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל- 5 שנות מאסר, לצד הטלת קנס כספי".

בע"פ 1945/13 עאמר אחמד נ' מדינת ישראל (5/10/2014) המערער הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, הסתייעות ברכב לביצוע פשע, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח בכך שנהג ברכב, ללא רישיון נהיגה וביטוח, וכשהגיע סמוך לכביש הסמוך לגדר ההפרדה בגבול ישראל-לבנון אסף אל רכבו 7 חבילות המכילות סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של כ- 3.5 ק"ג. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 5 ועד 8 שנות מאסר והשית על המערער מאסר למשך 6 שנים, קנס בסך 10,000 ₪ ורכיבי ענישה נוספים. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שקבע "דומה כי מתחם הענישה אשר נקבע על יד הערכאה קמא... הינו מתחם סביר, ואין בידנו לקבל את הטענה, כי מדובר במתחם החורג מהמקובל בעבירות מן הסוג הנדון".

ת"פ (חי') 46497-09-16 מדינת ישראל נ' דכה (26/2/2017) הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, כך שהחזיק סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 980.55 גרם נטו ברכב בו נהג, שנמצא

בבעלותו ובחזקתו. הנאשם הסיע את הסם ברכבו על פי הנחיית סוחרי סמים בשליחותם פעל ובית המשפט מצא כי מעמדו בהירארכיה העבריינית "איננו גבוה כלל ועיקר". בנסיבות אלה נקבע מתחם ענישה הנע בין 24 ועד 54 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטל עונש מאסר לתקופה של 30 חודשים לצד ענישה נלווית וחילוט הרכב באמצעותו בוצעה העבירה.

בת"פ 22966-11-15 (חי') מדינת ישראל נ' חרבאוי (31/10/2016) הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם נהג ברכב, ובעוד ניידת משטרה דולקת אחריו השליך מחלון רכבו תיק גב ובו 4 חבילות עטופות בניילון, ובכל אחת מהן סם מסוגן מסוג הרואין, שמשקל הכולל 1,858.57 גרם. במסגרת הסדר הטיעון סוכם כי המדינה תגביל את עתירתה העונשית כך שתעתור למאסר לתקופה של 5 שנים ו- 9 חודשים. ההגנה טענה באופן חופשי ועתרה להטלת מאסר לתקופה בת 18 חודשים. בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון, מצא שלא לקבוע מתחם ענישה בנסיבות אלה והטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה המתייחסת למדיניות הענישה בעבירה של ייבוא סם מסוכן מסוג הנחשב קשה ובכמויות גדולות, זאת להדגים כי הענישה המבוקשת על ידי המאשימה מחמירה יתר על המידה, זאת מכוח קל וחומר. אציין כבר עתה, כי מדובר בעבירות שונות, ולפיכך, יש לתת משקל מוגבל להשוואה בין העבירות.

ע"פ 6886/17 מרסל נ' מדינת ישראל (24/4/2018) המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של קשירת קשר לפשע, ייבוא סם מסוכן והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, כך שקשר קשר עם אחר לייבא סמים לישראל ובמסגרת הקשר שהה בברזיל, שם קיבל מאדם אחר מזוודה ובתוכה שקית המכילה סם מסוכן מסוג קוקאין ו- \$3,000 ששימשו בין היתר לצורך רכישת כרטיס טיסה לישראל. המערער נחת בשדה התעופה בישראל כשהוא נושא בתוך המזוודה שלו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 3033.69 גרם נטו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ועד 7 שנות מאסר בפועל וגזר על המערער 56 חודשי מאסר ומאסרים מותנים. הערעור נדחה.

ת"פ 41280-09-16 מדינת ישראל נ' ולדימיר טאקץ (12/11/2017) הנאשם הורשע לאחר הליך הוכחות בעבירה של ייבוא סם מסוכן כך שהגיע לשדה התעופה בן גוריון בטיסה מברלין ונשא עמו במזוודה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 6 ק"ג ו- 15 גרם מחולק ל- 6 חבילות. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 5.5 ועד 9 שנות מאסר וגזר על הנאשם מאסר לתקופה של 6 וחצי שנים. הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט העליון וחזר בו בהמלצת בית המשפט (ע"פ 10101/17 טאקץ נ' מדינת ישראל (23/4/2018)).

לסיכום -

בהתחשב במקבץ הנתונים שפורטו לעיל, לרבות מתן משקל לעובדה המוסכמת לפיה הכמות העיקרית המיוחסת לנאשם בכתב האישום הוחזקה "עבור אחר", ומדיניות הענישה הנוהגת כפי שהובאה לעיל, הגעתי למסקנה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3.5 ל- 7 שנות מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים לרבות קנס כספי.

קביעת העונש המתאים

בהינתן המתחם שנקבע, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כדלקמן:

ראשית, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו בכתב האישום המתוקן, העובדה כי נוטל אחריות למעשיו ומצר עליהם צער רב. יצוין כי הנאשם שוהה תקופה בלתי מבוטלת במעצר.

שנית, עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעות ממך העניין, ואולם, מדובר בהרשעות שהתיישנו, כאשר האחרונה משנת 2008 ומאז לא נפתחו לו תיקים נוספים ועד למעצרו, נראה כי ניהל חיים נורמטיביים. בהקשר זה, אפנה לדברי ב"כ הנאשם כי הרשעותיו הקודמות בוצעו על רקע שימוש אינטנסיבי בסמים והתמכרות ארוכת שנים, מאז עבר הליך גמילה ושיקם את חייו.

שלישית, הבאתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, עליהן עמדה ההגנה, את עברו כמכור לסמים ומשבר משפחתי בעקבותיו חזר לצורך סמים והידרדר לכדי ביצוע העבירה הנוכחית.

רביעית, בכל הנוגע לסיכויי השיקום, יצוין כי הנאשם טרם שולב בהליך שיקומי ייעודי במסגרת שב"ס, אולם הוא מביע רצון לעשות כן ומגלה מוטיבציה להשתקם במסגרת המאסר, כפי שעלה גם מדברו האחרון בבית המשפט.

חמישית, הבאתי בחשבון את הפגיעה הצפויה של ריצוי מאסר ממושך במשפחתו של הנאשם לאור הנטען כי מדובר במי שעובר למעצרו היווה דמות הורית דומיננטית ומשמעותית בחיי ילדיו, דאג לכל צרכיהם בעוד רעייתו עבדה שעות ארוכות לפרנסת המשפחה, כפי שעלה במסמכים שהגישה ההגנה.

לאור כל האמור, ראיתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 50 חודשי מאסר החל מיום מעצרו בתאריך 24/8/2021.
- ב. מאסר למשך 10 חודשים אותו הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה לפי פקודת הסמים מסוג פשע.
- ג. מאסר למשך 6 חודשים אותו הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה לפי פקודת הסמים מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך 15,000 ₪, או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים רצופים ושווים החל מיום 1/4/23.

ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור תוך 45 ימים כדין.

ניתן והודע היום כ"א חשוון תשפ"ג, 15/11/2022 במעמד הנוכחים.

מעין בן ארי, שופטת